

[Indenrigsministeren.]

det lovforslag, den forrige regering fremsatte for et år siden.

Da skatteudskrivningen i de senere år har været stigende, må man forudse, at en ændring som den foreslåede ville kunne få ret stor betydning. Hvis man skal anvende den regel, som her er foreslået, vil det efter tallene for skatteåret 1956-57 tvinge over 80 pct. af landets sognekommuner til at foretage ændring i den fordeling af beskatningen, de hidtil har haft, og hvis man går ud fra, at der vil komme en vis skattestigning, ville det f. eks. for indeværende år berøre ca. 90 pct. af samtlige sognekommuner her i landet; de vil blive tvunget til at gennemføre en ændring i ligningsforholdet, en ændring, som de måske ikke selv har ønsket, uden at de selv kan blive medbestemmende, og uden at der kan tages hensyn til kommunens særlige forhold.

Det mærkelige ved dette lovforslag er, at det foreslår gennemført et princip, som man dog aldrig hidtil har set foreslået eller håndhævet: at man skal lægge pres på kommunerne og faktisk helt sætte de sognekommunale myndigheder ud af spillet, efter at de engang har fastsat et ligningsforhold. Det er ikke blot at lægge loft over ejendomsskatterne, men det er at sætte sådanne bestemmelser ind, at de kommunale myndigheder overhovedet ikke selv kan forandre forholdet mellem ejendomsskatter og personlige skatter. Sker der en skattestigning, skal den udelukkende lægges på de personlige skatter.

Forslagsstillerne begrundet forslaget med, at det i betragtning af landbrugets dårlige økonomiske vilkår er urimeligt at bebyrde landbruget med så store sognekommunale ejendomsskatter, som tilfældet er i dag. Den ærede ordfører for forslagsstillerne nævner i sin fremsættelsestale et par eksempler: Viskinge-Avnso kommune i Holbæk amt og Hals kommune i Ålborg amt. Da man nu motiverer forslaget med, at det skal betyde en hjælp til landbruget og en lettelse i dets skatter, er disse to eksempler ikke de allerbedste, for der findes i disse to kommuner forholdsvis lidt landbrug i forhold til de øvrige erhverv. I Viskinge-Avnso kommune findes der forskellige virksomheder, industrier o. lign., og også i Hals kommune er der kun meget få landbrugere

med forholdsvis ringe jord. Det vil sige, at der i disse kommuner er en mængde andre ejendomsbesiddere, som altså også svarer ejendomsskatter og grundskyld til kommunen. Når man nu vil indføre en sådan generel forandring i en kommunes skattestruktur, at man flytter skattebyrden fra fast ejendom over på de personlige skatter, sker der altså ikke alene en vis lettelse for de landbrugere, der findes i sådan et par kommuner, men også for alle de øvrige ejendomsbesiddere, om hvem man ikke kan sige — ikke i øjeblikket i hvert fald — at de er inde i vanskeligheder; antagelig kommer de det heller ikke, fordi deres erhverv ikke direkte er knyttet til ejendommen, men ligger på helt andre felter.

Desuden vil der ved den ændring, som her foreslås, ske en betydelig flytning af skatterne fra større ejendomme over på indtægterne, sådan at de mindre ejendomsbesiddere får en højere skattebyrde end den, de hidtil har haft, når skatten flyttes fra ejendom over på indtægt. Der sker altså en forskydning, således som vi kender det fra de praktiske forhold i kommunerne, fra de større ejendomsbesiddere og over til de mindre ejendomsbesiddere og over til dem, som slet ikke ejer fast ejendom.

Hvis man tager de to nævnte kommuner, er det sådan, at ligningsforholdet i Viskinge-Avnso er 50-50, d. v. s. halvdelen på fast ejendom og halvdelen på personlige skatter, og det gav forrige år en skatteprocent på 6,6 og en grundskyldpromille på 56. Tager man det indeværende år, vil man se, at skatteprocenten stiger til 7,8, og at grundskyldpromillen nu er gået ned på grund af ny vurdering til 53. Skulle man foretage beregninger efter det, som her er foreslået, ville det sige, at man skulle meget højt op med skatteprocenten, da man jo ikke kan forhøje gennemsnittet af skatteprocenten for de sidste 4 år, hvorefter grundskyldpromillen skal fastsættes. Det samme gør sig gældende i Hals kommune i Ålborg amt. Der kan derimod findes mange kommuner med høj grundskyldpromille og meget lav skatteprocent. Det mærkelige er, at disse kommuner gennemgående er landkommuner med flere store landbrug. Det er egentlig underligt, at det ærede medlem ikke har fremdraget nogle eksempler fra sådanne kommuner, hvor man har en meget lav